

ՀԱՄՈՒ ՍԱԽՅԱՆ

Անձրև

- 1 -

Անպը կախվել է անպից,
Անպամած օր է.
Վերը երկինք է սթին,
Ներքեր՝ ձոր է:

Ինչ-որ տագնապ է ձորում,
Ինչ-որ սարսուռ է...
Ուշաթափվել է առուն,
Եվ ոռին լուռ է:

Հավքը թևերն ամփոփել,
Կարծես մրսում է,
Ու՞մ և ինչու՞, չգիտե,
Բայց սպասում է:

Քամին քարայրն է մտել,
Փշաքաղվել է, -
Քարայրի հոնքը ծովել,
Աչքը շաղվել է:

Շանթը գարկել է անպին...
Ա՛խ, վիրավոր է,

Արյունաքամ կլինի
Անայր ուր-որ է:

- 2 -

Ի՞նչ կատարվեց... Երկնքում
Քանդուքարափ է:
Անպերը փուլ են գալիս,
Տեղատարափ է:

Կապույտ մրրիկ է պայթել,
Կապույտ մշուշ է...
Ուռին ուզում է փախչել,
Բայց արդեն ուշ է:

Ուռին ճշում է կարծես.
-Հասե՛ք. աղետ է:-
Առուն ուշքի է եկել
Եվ արդեն գետ է:

Որոտում է ձորն ի վար,
Հոսում է ինքը,
Ինքը-Նորին Մեծություն,
Փլված երկինքը:

Ծառս է լինում և խառնում
Անպն ու ալիքը
Եվ ծովերին է տանում
Այս արհավիրքը:

- 3 -

Հոգնած անպի մի պատառ
Քարափի հոնքին՝
Ծիածանի թևի տակ

Ավանդեց հոգին:

Հավքը բախվեց ուռնուն...

Ոստերից նրա,

Մոլորակներ թափվեցին

Քարերի վրա:

Ելավ քամին քարայրից,

Է՛խ, դու գիժ քուռակ,

Թավալ տվեց խոտերում

Ու մտավ պուրակ.

Ինչե՛ր արավ պուրակում,

Պարզ է ինչ կանի,-

Թրջված ու թավ մի պուրակ,

Մի քուռակ քամի...

Քացով տվեց ծառերին

Եվ շյուղահարեց,

Հրճվեց, թրջվեց, փռշտաց

Ու նորից պարեց:

Հանկարծ խրտնեց՝ պուրակում

Մոլորված ամպից,

Քառատրոփ սլացավ,

Ընկավ քարափից...

Վերը երկինք է վճիտ,

Ներքևը ձոր է,

Ամեն ինչ թարմ է այնպես,

Ամեն ինչ նոր է: